

tænke på – og det gør udvalget måske – at også amter og kommuner skulle have en sådan revisionsklausul ind i deres beslutningsgrundlag.

Tom Behnke (FP):

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention begynder ganske rigtigt med, som det også er fremkommet i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at enhver fysisk eller juridisk person har ret til respekt for sin ejendom.

Der er i bemærkningerne til det her beslutningsforslag også gjort opmærksom på, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har fastslået, at langvarige offentlige anlægsprojekter kan være i strid med konventionen, og det er Fremskridtspartiet helt enig i. Det offentlige kan simpelt hen ikke tillade sig at holde borgerne hen i uvished i lange perioder, med hensyn til om deres jord skal eksproprieres i forbindelse med vejprojekter, eller om den ikke skal.

Fremskridtspartiet er helt på linje med, at det er og bliver en ganske uanstændig behandling af de borgere, der må vente i årevis på at finde ud af, om deres jord eller faste ejendom nu også skal eksproprieres eller ej. Hermed sker det, at ejendommens handelsværdi i venteperioden selvfølgelig bliver forringet, og det er simpelt hen en uacceptabel opførsel i relation til den private ejendomsret.

Vi må fra Fremskridtspartiets side meddele, at selv om man i bemærkningerne siger, at det offentlige skal have ti år til at træffe en endelig beslutning om, hvorvidt et projekt skal gennemføres eller ej, så er vi af den opfattelse, at dette også er for lang tid. Så i modsætning til SF's ordfører er vi i Fremskridtspartiet ikke i tvivl om, hvor vi vil hen. Vi er tilfredse med de ti år, men vi havde gerne set, at de ti år blev sat endnu længere ned, for spørgsmålet er, når vi taler om erstatningen, hvem der går ind og dækker det tab, der vil være, før der er gået ti år. Hvis man ønsker at afhænde sin ejendom, inden de ti år er gået, hvem skal så erstatte det tab, der bliver?

Jeg hørte jo godt, at fru Vibeke Peschardt talte om økonomiske konsekvenser og skosedede forslagsstillerne for, at man ikke havde taget højde for de økonomiske konsekvenser. Mit spørgsmål er selvfølgelig til fru Vibeke Peschardt: Økonomiske konsekvenser for hvem? For det offentlige eller for dem, der ejer de pågældende ejendomme? Og dér må jeg nok sige, at i Fremskridtspartiet har vi langt større respekt for, hvordan det ser ud med hensyn til

økonomien, når vi taler om den enkelte borger end i forhold til det offentlige. Det offentlige skal nok finde ud af det her. Hvis vi laver nogle retningslinjer her, så må vi også finde penge til det. Men det er den enkelte borger, der er i klemme i dette system, hvor man har sagt, at her kunne vi måske godt tænke os om nogle år at lave et eller andet, og på den måde stavnsbinder vi de pågældende mennesker. Det er reelt det, man gør. Stavnsbåndet er ganske vist ophævet, men det er så genindført i en række lovgivninger rundtomkring, bl.a. i denne lov.

Sagen er jo, at ejendommen taber så meget i værdi, at det er de færreste mennesker, der overhovedet har råd til at flytte derfra i den periode, indtil man fra det offentlige finder ud af, om man overhovedet vil ekspropriere eller ej. Det er ikke tilfredsstillende, og det er heller ikke tilfredsstillende, selv hvis man går ind og lægger en grænse på de ti år, men det er dog bedre end ingen grænse at have, som det er tilfældet i dag.

Så vi er i Fremskridtspartiet ét hundrede, ja, vi er nærmest ét hundrede og tredive procent enige med forslagsstillerne.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Nu synes jeg, at vi måske skal finde et lidt andet toneleje, måske hidse os en lille smule ned. Jeg tror, hr. Tom Behnke har misforstået, hvad jeg sagde. Det, jeg tænkte på lige i denne specielle situation, var, som hr. Tom Behnke ganske rigtigt har observeret, hvor meget det her kan komme til at betyde for de offentlige kasser. Jeg glemte at sige, og det vil jeg så gerne tilføje, at jeg er fuld af forståelse for – derfor siger jeg næsten også ja til forslaget med det samme; det indledte jeg jo med at sige – at borgere kan komme i klemme og være i vanskeligheder. Derfor vil vi gerne se på det. Men derfor vil jeg da også gerne have belyst de økonomiske konsekvenser for de offentlige kasser.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Så fik vi sat det på plads, og det er så dér, vejene skilles mellem Det Radikale Venstre og Fremskridtspartiet, for der er ingen tvivl om, at for Fremskridtspartiets vedkommende er det fuldstændig ligegyldigt, hvad det kommer til at koste det offentlige. Det, det handler om her, er, at man varetager de pågældende borgeres inter-